

„SEMĂNĂTORUL ROMÂN”

Național, Economic, Cultural și Informativ

DIRECTOR: MIHAIL GEORGESCU

Red. și Adm-ția: Str. Plevnel No. 8 Silistra

Abonamente: pentru agric. și funcț. 100 lei
anual pentru autorități și societăți 1000 lei

Noul ciocoiu: Buzatu

Titlul de mai sus deși ilustrează o stare nouă de fapte din Dobrogea nouă, totuși n'ar trebui să ne oprim prea mult asupra lui: Dar din respectul ce datorăm cetitorilor noștri, vom reda pe scurt, explicația titlului de mai sus:

Intr'un sat de pe granița Română-bulgară, se găseau strânși în localul primăriei fruntașii comunei: primar, învățător, agronom, notar, șef de post, agent sanitar și alți cetățeni. Din discuția purtată cu voce tare, am înțeles, că era vorba despre actualul mod brutal, al transformării proprietății rurale, ca rezultat al emigrării Turcilor. Dar când discuția era în toi și urma să se stabilească un curent susținut de logică, logofătul Buzatu, aruncă o privire disprețuitoare asupra tuturor celor de mai sus, și iese ca un vârtej pe ușe, bombănind cuvinte lipsite de sens și indicate a insulta pe cei prezenți. Iată acum și persoana logofătului Buzatu: Este un țaran lipsit de învățătură. Un om simplu. Burtoș și cu mustața tăiată boarește, pe buze, își dă aere de distincție, cu toate că brutalitatea îi scânteie în ochi. Servește noii mari proprietari care se numesc: să le zicem numele la întâmplare: Dorel, Dumitrescu, Costescu etc. Felul cum servește, acest Buzatu pe ciocoi săi, ne aduce aminte de triste și desguștătoarele momente de înălțare a vichililor și logofeților care cu biciuri cu sfârcuri de plumb, crăpau pielea bieților țărani, dijmași sau clăcași, ai ciocoilor.

... Cazul noului Ciocoi, Buzatu, a cărei persoană nu valorează nimic, nu ne interesează, ci ne îngrijorează starea ce o creează acesteia Buzatu, în Dobrogea nouă. Din aceștia vor ieși noii Ciocoi ai ai Dobrogei, cărora, poate cu voința națională, le vom da și titluri de nobleză ca: Conți, viconti, baroni etc. Dar concomitent cu ei, zecile de mii de români colonizați, se vor transforma în sute de mii de români care din lipsa de teren pentru câștigarea existenței, vor începe să strige: Să ni se dea pământ. Iată așa dar că dela început dreptatea este de partea noastră și pe baza ei, cerem de acum: Exproprierea proprietăților mai mari de cât 25 de ha., dacă proprietarul nu le muncește personal și nu este stabilit în satul proprietății. Politica ce s'a dus până în prezent și care a ocazionat golul de populație și proprietate, prin emigrarea Turcilor, și-a ajuns scopul. În ceea ce privește politica de înlocuire a populației turcești plecate, cu populație românească

Să trăiască Măria Sa...!

Cu ocazia împlinirii a 42 de ani, a M. S. Regelui, depunem la picioarele Tronului profundele noastre omagii.

Totdeauna îi urăm M. S. Regelui Carol al II-lea: sănătate, viață lungă și Domnie fericită.

Iar după vechea datină Românească strigăm:

Să trăești Măria Ta...!

„SEMĂNĂTORUL ROMÂN”

Cinstirea semnului Sf. Cruci...

de Pr. Nic. Chircă

„Luați seama dar la voi înșivă și la toată turma peste care v'a pus Duhul Sfânt, Episcopi să pășătoriți biserica D lui pe care a câștigat-o cu însăși sângele său «Fapt. Apos. Cap. XX 28.

Cuvinte pline de măreție, raza de lumină, care trebuie să călăuzească pe toți acei cărora li s'au spus: „Mergeți în loată lumea și predicați Evanghelia la toată făptura Marcu 15. Iar pentru acei ce nu-și înțeleg misiunea lor și vor a trece prin această viață, numai de formă, transformând această misiune mare într-o funcție de pe urma căruia vrea să beneficieze, câștigând numai ceia ce este pământesc, să audă cuvintele: «Nu ori și cine zice, Doamne, Doamne va intra în Impărăția Cerurilor». Matei 7. 21. Cuvinte, ce trebuie să sune și în sufletul fiecăruia, care imploră mila lui Dumnezeu numai atunci când ce vede în necaz și nevoi.

aceasta nu s'a făcut și constituie cea mai mare greșală națională comisă până în prezent, asupra Dobrogei noi. Zeci de sate sau distrus. În locul Beilor turci plecați au răsărit ca din pământ: De alde Buzatu, Dorel Dumitrescu fost guvernator al B. N. R., Potârcaș fost ministru, Baron Fodor, Pișiotă bancher și alții care n'au avut nici o legătură cu aceste meleaguri.

Așa dar coloniștii români, fie foști ostași făuritori ai României, la Mărășești, Mărăști și Oituz, fie duioși ciobani macedoneni din Pind, vor cunoaște dacă nu ei dar copiii lor, sfârșitul biciului Buzatilor sau altor ciocoi. Este o stare îngrijorătoare cu care nu ne putem împăca.

Mihail Georgescu

Căci mulți poartă numele de creștin și puțini îl merită. Cu câtă nepăsare trece pe lângă un lucru sfânt și nu se sfiește ne înțelegând, că sânt lucrurile Aceluia, care prin slăvita sa jertfă pe lemnul Crucii, cel de viață purtător, nu numai că ne-a împăcat cu Dumnezeu, dar ne-a dat fericirea și viața veșnică, așa după cum spune Sf. Ev. Ioan: „Precum Moisi a înălțat șarpele în pustii, așa trebuie să se înalțe și fiul omului, ca tot cel ce crede în El, să nu piară ci să aibă viață veșnică”.

Cititorule, privește în jurul tău, în anumite momente din viața ta, când le sacrifici, uitând de tot ceia ce este pământesc, treci în viața spirituală, sfințește și pune-ți sufletul tău în legătură cu D-zeu și vei vedea pe mulți și oameni mari cu ranguri sociale, cum își bat joc de semnul Sf. Cruci. Resemnează-te, gândește-te și privește pe: „Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii”. Pavel Col. 1. 15. Vezi suferințele blândului Crist. pe lemnul Crucii schingiuit odată de jidovi, uită-te cum fiecare dintre noi îl bajocorim. Inchipuiți-vă că acest mântuitor al nostru, ar fi fost schingiuit în formele pe care le dăm noi, cu nepăsare acestu-i semn al sfinței Crucii, ce chin grozav, ce rușine pentru noi, acei ce avem, pretenția de a numi creștini, gândiți-vă în ce forme urâte și pline de batjocură, îl aducem pe acela cea răsărit ca și soarele dând căldura, binecuvântând și pe cei buni și pe cei

răi, arătându-ne calea mântuirii, căci prin sângele său ne-a curățit păcatele și prin moartea sa pe lemnul Crucii, ne-a împăcat cu D-zeu, deschizându-ne larg porțile împărăției cerești. Mântuitorul, s'a suit de bună voie pe Sf. Cruce purtând păcatele noastre, s'a jertfit, în-oind legătura firească între Tatăl Ceresc și om, dând celor ce cred în el puțința de a se face fii a lui D-zeu

Continuare în pag. 4.

Civilizația la o răspântie

Abia au trecut două decenii de la ultimul mare război, și parcă au trecut două veacuri.

Cea mai mare parte din omenire — și ce mai rău, numai prin cei câțiva conducători cari dispun de soarta ei — este contaminată de duhul războiului crezând că în el va găsi singura eșire din cercul vicios, în care se sbate astăzi. Că o pauperizare a cuprins mai toată lumea, e foarte adevărat, dar atunci când vrei să atenuezi o lipsă, înțeleg să găsești și să procuri ce-ți lipsește. Ori omenirii acum sărăcia îi lipsește căci războiul nu-mai sărăcie aduce. Războiul este o hidră cu nenumărate capete cari toate cer și înghit sau distrug, bogății și capitaluri acumulate din și cu truda a numeroase generații,

Dar nu e numai atât. În ultimul război — ce pe nedrept a fost numit mondial, urmând ca să fie detronat de cel nou care începe acum — au fost mobilizați 61.884.000 oameni sub arme. Dintre aceștia 10.000.000 au rămas de au îngrașat pământul cu sângele și oasele lor. Alți 10.000.000 s'au înapoiat fără mâini sau fără picioare, care în loc să și mai poată hrăni familiile lor, au ajuns o grea povară pentru acestea și pentru întreaga societate.

Când cineva — orice ar fi el — vrea să-și facă de cap cu tot dinadinsul, este liber s'o facă dar să facă numai de capul lui. Dar când el târăște o lume în abis, atunci apare deadreptul ca o calamitate pe capul omenirii. Și nu este el atât de vinovat pentru temeritatea lui diabolică, cât omenirea întreagă, care prin miopia ei diplomatică, într'un „dolce farmiento” devenind astfel complicela o acțiune care duce la propria eidistrugere. Apoi față de conflictul Italo-Abisnian, unic prin gravitatea lui, unele țări au luat atitudini cari sunt în flagrantă contradicție cu interesele lor vitale. Astfel Franța nu vrea să se pună rău nici cu Anglia ca-

Continuare în pagina 2-a.

Civilizația la o răspântie

Continuare din pagina 1-a.

re vrea să împiedice războiul, dar nici cu Italia. Mica înțelegere șovăește acum la început, dar nu va trece mult și România va îmbrățișa cauza Abisiniei. Jugoslavia nu de dragul Abisiniei, dar din cauza asperităților inerente vecinătății, nu va merge cu Italia fiind deci nici cu noi. Cehoslovacia fiind cea mai expusă, va da dreptate celui mai tare. Și așa, iată între Statele Micii înțelegeri o mare neînțelegere.

Dacă Franța va continua politica ei de adăstare și nu se va ridică hotărât contra războiului, nu este exclus să încerce din nou, umilinta dela Sedan.

Germania — împreună cu acoliții săi, Ungaria și Polonia... și poate și alții — ca un Mefistofel ne poate și poate de bucurie și să roagă „încurcă-i druce”. Germania, și astăzi ca și pe timpul Cancelarului de Fier, nu visează decât „Deutschland über alles” și mai ales nach-Osten și Elsass-Lothringen. Noi, un Stat deabia încheiat în granițele sale naturale, trebuie să ne gândim ce ne ar putea aștepta. În alianții noastre din Mica înțelegere nu trebuie pusă mare speranță, iar ceilalți vecini nu ne doresc decât răul. Dintre eventualii aliați, Jugoslavia nu ne va da nici un ajutor. Cehoslovacia va aștepta sfârșitul dacă va fi lăsată în pace, iar în ce privește Rusia, cu ea am mai făcut noi cădășii. De câte ori ne a strâns în brațe să ne apere, ne-a dat drumul cu sufletul la gură. Așa în 1812, sub pretext că ne apăra de Turci, ne-a luat Basarabia. La 1877-1878, pentru că nu i-am lăsat să-i bată Turcii, ne-au răsuflit iar Basarabia. În 1917, pentru că erau aliații noștri, ne-au lăsat pradă Nemților.

Dacă pentru toată lumea, războiul care începe va fi un mare rău, pentru țările reîntregite va fi o calamitate.

Prin cele arătate mai sus, nu cred că am să împiedic războiul, dar iarăși nu înțeleg ca atunci când nu poți înlătura un rău, să-l chemi.

Dumnezeu când vrea să ne pedepsească, ne ia mai întâi mintea.

Stan Anton

Datoria foștilor combatanți

Departa în Africa, în Abisinia caldă a Negusului, a început să șuiere gloanțele, să bubue tunul și să curgă sângele omenesc.

Vor fi acestea semnele unor vremuri mai bune, sau a unor vremuri mai rele, asta încă nu o putem ști.

Dar știm un lucru, pe care îl spunem deschis și îl va spune oricare cetățean al pământului. Că pacea, sfânta pace, încheiată și menținută până acum cu mari și supreme jertfe, e gata să fie asasinată, chiar în plenul Consiliului Ligii Națiunilor; Liga care merge spre sucombare arătându-se ca neputincioasă în fața dorinței de extindere a civilizației prin voința de fier a lui Mussolini.

Nici o hotărâre, nici o amenințare, n'a putut opri din drumul său pe acest setos de infuzarea sângelui latin în locul sângelui sălbatic și carnei negrilor africani.

Punctul nevralgic al descărcării răsboiului, căutat de atâta vreme prin odioasele asasinat, care au suprimat pe cei mai de seamă bărbați pașiști, a fost găsit în sfârșit acolo, în inima Abisiniei. Va fi Mussolini învingător s'au învins, asta nu ne interesează pe noi în aceste momente? Ne interesează dacă noi suntem destul de pregătiți și stuflește și cu o armată înzestrată cu toate cerințele tehnice, pentru a preveni eventual un eveniment, care ar căuta să ne tulbure liniștea noastră de stat?...

Aceasta e întrebarea, ce trebuie să ne'o punem acum, când țările revizioniste profită de acest timp de neliniște a unei părți din lume și caută aliați, legând prietenii ascunse cu gânduri funeste. Balele revizionistilor, sigur, vor începe să imbrace, vor începe să-și arate colții și pumnii, ca să dea și ei o lovitură păcii Europene care se clatină din zi în zi.

Și dacă așa stau lucrurile și ziua de mâine nu știm ce ne va aduce, datoria cea mare a foștilor combatanți cari au luptat ieri pe câmpul de bătăe, dându-ne integritatea hotarelor, astăzi e de a educa generațiile tinere, (cari par a nu mai avea un ideal) a le pregăti și unifica sufletele în dragostea de țară, în ritmul unei singure bătăi! „Națiunea română e gata ori când pentru înfruntarea oricărui violențe ce ar veni din afara hotarelor”. Și atunci vom putea spune, că acei cari vor căuta să ne arate colții, își vor pierde capul.

Mihail Pavel

CRIZA MORALĂ

Nu e zi, în care să nu se audă vorbindu-se, despre cumplita criză economică și financiară, care apasă amenințătoare asupra întregii omeniri. Se duce, de câțiva ani, o crâncenă luptă, pentru găsirea soluțiilor mântuitoare și îndreptarea situației grele. Totuși, criza dăinuie, cu toate urmările ei dezastruase. Și în țara noastră băntuie același vânt pustiitor, al crizei economice și financiare. Așezarea ferocă a pământului nostru înăsa cu rodnicia naturală bine cunoscută, ne dă dreptul să simțim dacă nu am suferi și de urmările îngrijorătoare ale unei astfel de crize, de ordin moral și sufletesc. În adevăr, dela războiul încoace, straturile societății noastre, au fost cutropite de valurile tulburi ale unui materialism brutal.

Dorința de a ajunge, pe căi ușoare și nemeritate, în locuri de înaltă răspundere, — fără a avea în același timp pregătirea și experiența necesară, — precum și năzuința continuă de îmbogățire, prin orice mijloace, au creat o stare de lucruri haotică și o atmosferă socială insuportabilă. Cîn-

stea și morală, legea și omenia, au fost nesocotite de iureșul năvalnic și murdar al preocupărilor materialiste. Și astăzi, după atâția ani de dureroasă experiență, după ce zadarnic ne-am sbătut în cercul vitios al atâtor formule greșite, căutăm ieșire, din complicata strămoară în care ne găsim, tot spre zările senine ale sufletului.

Pentru-că furați de gândul ne-bun și neînfrânat al ajungerii în situații toale și al îngrămădirii de averi, pe orice cale, am lăsat în părăsire ogorul sufletului, în care s'au incubat, între timp, tot soiul de buruieni primejdioase.

Hoția, necinstea, tâlhăria, omorul, și alte stigmate sufletești, și-au jucat mendrele, la adăpostul lipsei comandamentului moral, care este singura călăuză nemincinoasă, în drumul vieții. Degeaba ne frământăm mințile și trupul, ca să găsim leac bun crizei materiale în care ne înăbușim, atâta vreme cât în sufletele noastre, dăinuie întunericul și haosul demoralizării ucigătoare. Intreaga înfășare a societății de azi, are la bază, cariul imoralității, care-i macină pe încetul toată puterea de viață. Criza sufletească, în care ne sbatem, e mai cumplită decât cea materială pe care cu mijloace nepotrivite căutăm a o soluționa.

Ne trebuie o nouă orientare și îndrumare, pe căile cele adevărate și drepte. Să ne întoarcem privirile, spre zările senine ale sufletului. Semne providențiale, ne prevestesc acest lucru. Altfel, mergem cu pași repezi, spre adâncurile prăpastiei fără fund.

Gh. I. Breazu

Chiose abdi

Este unul din centrele cele mai îndepărtate ale județului nostru. Așezat chiar pe granița Româno-Bulgară, comuna Chiose abdi, a fost întărită printr'o puternică colonizare românească. Ani de zile însă, populația se așeza cu greu în această localitate, din cauza lipsei de apă. Aci, deși locuitorilor li se dădeau câte 15 hectare, totuși nu atrăgea pe nimeni, când auzea că centrul e lipsit de apă. Dar după studiile întreprinse de O. N. A. C. și de institutul geologic al României, s'a început săparea unui puț mare. Astfel după câțiva ani de lucru, puțul s'a terminat, dând apă potabilă și suficientă la 180 m. adâncime. S'a cheltuit mult dar s'a ajuns, ca astăzi populația să aibă apa necesară. Se presupune că din cauza apei bune, turcii din această comună nu mai vor să emigreze.

Ceva nu ne a plăcut la acest puț, din care se scoate apa cumotorul. Curățenia lipsește iar împrejurarul curei de apă nu este pavat cu piatră. Funcționarea motorului lasă de derit din cauza lipsei de combustibil. În plus locuitorii sunt impuși la taxe mari, denumite „alimentarea cu apă”. Solicităm în numele locuitorilor, suprimarea taxelor pentru apă și executarea lucrărilor de mai sus.

Cu ocazia acestei vizite, am mai remarcat că un local de primărie mai prost decât la Chiose abdi, rar se întâlnește. Semnalăm aceasta, atât leneviei locuitorilor cât și organelor ad-tive.

Inf. O. R.

In atenția d-lui comand. al Bat. de Grăniceri Turtucaia

Se fac stricăciuni pe graniță

Coloniștii români și băștinașii care au loturile cu capul spre graniță, au observat că sunt foarte tare pișcați. Le lipsesc porumb, fasole, dovleci și alte produse ale solului. Spre a pune capăt acestor fapte necinstite, unii locuitori, au făcut constatări surprinzătoare și cât se poate de regretabile, pe care le au semnalat autorităților. Cazul de la Atchioi și dela Chiose abdi, este cât se poate de concludent, căci șeful postului de jandarmi a mers cu cercetarea adevărului până la poarta pichetului, unde grănicerii, dela postul General Șeinescu n'au îngăduit să constatăe faptul. Astfel colonistul Șerbănescu a declarat că a fost păgubit cu recolta a 8000 m. p. de porumb ș. a.

Furtul este o faptă rușinoasă și credem că nimeni nu o încurajează. Pentru această ne îngăduim a pune cele de mai sus, binevoitoarei atențiuni, a d-lui Maior Romano Comandantul Bat. de Grăniceri.

O scrisoare pentru restabi-

lirea unui adevăr

Domnule Director,

In No. al ziarului „Semăntorul Român” s'a publicat o corespondență în care se arăta în culori frumoase activitatea fostului pretor Tudorache Chiroglu. Știți care-i adevărul? Nu mai cineva care nu cunoaște pe d. T. Chiroglu, poate să-i dea crezare, intrucât activitatea sa este recunoscută în capacitatea ce ia dat-o școala inferioară de viticultură din Bulgaria. Deci ce administrație putea face?

Să dăm de vedere câteva exemple: A zis că a făcut șoseaua Chiose abdi-Sârgilar. Hei bine! N'a făcut nici o șosea. Singur în sat, pe terasamentul vehiu, s'a întins piatra pe un km. și știți cât a costat? 70.000! Pe șoseaua com. Ahmatlar, unde d-sa și în prezent figurează ca notar, adică ia leașa și nu este prezent la slujbă, n'a pus nici o piatră. Restul ce-a mai făcut îl privește și noi ne amestecăm dar îl plângem de acum de va cădea ge mâna justiției dela care d-sa a mai luat odată o... morală... Am dorit însă ca din cele de mai sus să reiasă că cele publicate ca fiind înfăptuite în plasa Turtucaia sunt invenții ale lui Tudorache Chiroglu spre ași masca alte chestii pe care le lăsăm viitorului să le limpezească.

M. Săteanu

Bate vântul...

Bate vântul de departe
Plin de înflorare,
Și atâtea frunze moarte
Pică pe cărare.

Bate vântul pe vâlcele
Plin de tânguire,
Stingând visurile mele —
Dorul de iubire.

Bate vântul cu putere
Plin de întristare,
Lăsând suflete stinghere
Plaiul fără floare.

George I. Breazu

Doctor Chirurg Stan D. anunță că a deschis un Sanatoriu în Siliștră, Str. T. Maloreshu No. 3. Fieind înzestrat cu cele mai moderne instrumente și aparate, execută orice operații chirurgicale.

Activitate constructivă

Primarul comunei Astfatchioi, nu este cărturar ba chiar nu prea face casă bună cu cartea dar în schimb, este foarte activ. Interesul ce depune acest ales al obștei, trebuie apreciat, indiferent dacă astăzi e înregimentat într'un partid și face politică, puțin apreciată de unii. Nu i-am fi scris rândurile de față dacă dreptatea nu ne-ar fi silit a-i recunoaște meritul și a-l remarca. În prezent mă refer numai la munca ce a depus cu ocazia construirii, noului local de primărie. Numai cine a trecut prin comuna Astfatchioi și a văzut vechea primărie, își poate da seama, de ce poate face un primar bun și cu tragere de inimă. Afirmăm că cea mai mizerabilă clădire de primărie din întreaga Românie, era cea din Astfatchioi. Acolo în hurdughia aceea, își măcinau plămâni funcționarii comunali și ai percepției. Era cu drept cuvânt denumită „rușinea Durostorului”. In sfârșit un om inimos numit, Cristu Giaca, actualul primar, neținând cont nici de îmbierile fostului pretor de urâtă aducere aminte, T. Chiroglu de a se angaja în comitete și paracomitete combinate, nici de alte considerente, a luat-o în gât, și cu ajutorul chibzuit al destoinicului notar Manolescu și al modestului slujbaş comunal Șeitan, au puses la executarea lucrării. Mâna de lucru la care primul exemplu, l'a dat primarul Cristu Giaca, a fost oferită de locuitori. Astăzi grație energiei primarului și celor de mai sus, comuna Astfatchioi, are cea mai frumoasă primărie din Durostor. Bravo! Așa primar este demn de orice răsplată. Dacă subscrisul ar fi perfect, ar propune pe cei de mai sus pentru decorare. Merită a fi încurajați: ar prin aceasta, alții să fie stimulați.

Tristeți de toamnă

Trec zilele pe rând
Trec lunile și anii,
Îmbătrânim și noi —
Se scutură castanii.

Din florile curate
Ce 'mpodobiră firea,
Rămâne doar țărâna
Și 'n suflet amintirea.
Ne trecem tinerețea
Cu-al zilelor convoi,
Cu floarea care pier
Și 'ngălbenite foi.

Târziu de tot vedem
Argintul vremii 'n plete, —
Și 'n suflete simțim
Doar umbre și gregete.

George Breazu

A apărut *Gazeta Cărților* a V. No. 3 și 4 din 1 Oct. 1935 cu colaborarea D-nelor Alice Soare și Flora C. Pârvolescu și a D-lor Prof. Univ. N. Dașcovici, Prof. D. Munteanu Râmnic, George Gregorian, Prof. D. Ionescu, Radu Cosmin, Horia Petra Petrescu, D. N. Mincev, I. C. Delabaua, M. Galița, Prof. A. G. Stino, Dr. D. Pascu, Anton Oprescu, Maior Al. Slătineanu-Sever, L. Secrețeanu, precum și cu recenzii, note, carnet bibliografic, informații, rapoarte, bibliotecă ș. a. Director: D. Munteanu-Râmnic. Redacția și Administrația Ploiești Str. Zagoriș No. 1. Abonamentul 200 lei.

D U N A R E A...

Dunăre, ce curgi de veacuri pe pământul Românesc,
În adâncul apei tale câte mii de ani trăiesc!
Au trecut de-atuncia zile, nopți senine, înorate
Și s'au dus c'atale valuri între unde legănate.
În această bătrânețe, tu-ai văzut, venind, cântând,
Lume multă să te admire, cum vin ș'eu din când în când.
Vine lume bucuroasă, zgomotoasă la plimbare
Și le duci alor cuvinte, în suspine pân'la mare.
Dar, de-a lungul vremii tale, între viața ta uitată,
Ai văzut cum stă pe maluri ș'altă lume întristată,
Că'n puhoiul tău de aze, doarme'n zăre amintirea
Și iubirea dureroasă, când visează strălucirea.
Tu, de aceea mergi tăcută fără glas în drumul tău
Și oftezi de-amarul vieții, tânguindu-te mereu.
În a ta singurătate, încrețite gem în cale
Și te uiți nepăsătoare, vuind cântecul de jale.
Dacă veselia lumii, din izvor și pân'la mare
O duci veșnic nesimțită tot mai mult în depărtare
Apoi gândurile triste și suspinele, durerii,
Le ții tot mereu deasupra, ziua și'n amurgul serii.
Dimineața, când oglinda de pe margini strălucește,
Frumusețea și sp'endoarea, tot trecutul își jelește.
Soarele când se ridică sus, și 'n valuri e armonie,
În aceeași oră mersuți e numa melancolie.
Asfințitul când revarsă ceața de aur față undă,
Timpul vine împreună și cu tine se scufundă.
Câte zile cenușii, zorile trandafirii,
Sunt din lumea dispărută, aduceri aminte vii.
Toată flința ta vorbește, că la tine au venit,
Îndrăgostiți să plângă singuri din povestea ce-au iubit.
Și cum fericirea lumii, dela pân'la mare izvor,
O duci totdeauna tristă unde'n valurile ei dispore
Picăturile amintirii, chinul unor depărtări,
Sunt viața ta și drumul, care fumegă în zări.

George Merca

Monopolizarea cărții școlare în Silistra

Suntem foarte indignați de felul cum se procură cărțile anul acesta la Silistra.

Învățătorii sunt obligați să cumpere cărți dela librăria „Inlesnirea” a cărui conducere o are maestrul Mitică.

Sunt obligați prin faptul că nu știu cum se pomenesc cu bonuri de la casa corpului didactic, bonuri ce nici odată nu le-a solicitat învățătorul, dar pe care Nea Mitică le manipulează c'o dibăcie pe care d-sa o are. Unii spun că bagheta magică a lui Nea Mitică, face să iasă bonurile dela casa corpului didactic și nu ascultă decât de domniașă.

Învățătorul ce să facă? Să refuze bonul, să-l țină, și în această dilemă intervine pledoaria maestrului Mitică la care pledoaria învățătorului cedează și vrând nevrând „bea Grigore aghiasmă” introduce cărțile de duzină din librăria lui Nea Mitică.

Nimic de zis, poate Nea Mitică să-și mai arunce năvodul prin bălțile unde știe că sunt peștișori, să nu mai încerce să prindă crapi că i se rupe năvodul și atunci nu știm ce va mai fi.

Pe noi, ce-l cunoaștem să nu ne mai bârfească, că nu i am cumpărat cărțile, pentru că toți acgi ce în fața cărora Nea Mitică ne ocărăște, vin și ne spun și atunci vom fi obligați să nu mai fim nici noi modești așa cum am fost până acum și am tăcut.

Nea Mitică nu te lăcomi, că știi vorba aceea:

„Lăcomia perde omenia” și mai știi cred și vorba aceea cu nașu și cu finu. Ai ce zici?

Las-o dracului Nea Mitică! nu de altceva dar tulburăm apa și fug peștișorii...

NIKI

Mare scandal în organizația Naț.-Țărănistă din Durostor

Duminică 6-Oct. a. c., a avut loc la Silistra, adunarea comitetului județean al naț.-țăr. A prezidat dl Priboianu. Deschizându-se ședința dl O. Jiteanu, a spus: Contestăm calitatea de președinte a dl Ing. Priboianu, pentru că D-sa n'are autoritatea morală de prezida organizația din cauză că, la alegerea trecută, D-sa n'a îndeplinit majoritatea și deci, nu cu o jumătate de om se poate conduce o adunare vie. Dl Ing. Priboianu, nu poate prezida partidul naț.-țăr. din Durostor și pentru faptul că alegerea a fost contestată iar contestația, nu s'a rezolvat nici astăzi.

În asemenea condițiuni, se înțelege că atmosferă a fost foarte greoaie iar spiritele extrem de agitate, gata pe harță și bătae. A răspuns dl Priboianu... Ce s'o mai petrece nu precizăm. Dar presupunem că dacă partidul național va veni la putere cu dr. Lupu, atunci situația va veni deplin drept fracțiunii indezirabile de acum. În tot cazul este așa de mare confuzie în conducerea naț. țăr. din Durostor, încât cu certitudine o spunem că mulți își vor pierde: bani, timpul și poate chiar cariera politică, activând, într'o organizație al cărui șef nu este cel firesc, din localitate, ci este un „arendaș” de voturi și de caractere. Apoi atâta vreme cât Durostorul va fi considerat colonie politică, bună de exploatat de toți Cămărășeștii Mezinceștii, Zamfirolii sau alții, situația nu va fi schimbată.

Scrim acestea nu pentru că am avea parapon contra naț. țăr. ci pentru că suntem contra șefilor de organizație fără legătură sufletească, cu poporul din Durostorul dar unși de centru. Ne cuprinde sila și desgustul când auzim cutare sau cutare

șef venit dela centru care în județul sau centru unde activează în mod obișnuit, nu valorează cine știe ce iar aci la Durostor, vin cu puteri de dictatori și toți, absolut toți, cumminți Napoleonieni. Br! Br! Păi să nu te strici de răs de așa politică? Sperăm că Durostorul politic va dovedi în 1936, mai mult respect pentru oamenii care i sau devotat, muncind asudând și trecând această viață plină de desnădejdie, și va da câte un picior, tuturor șefilor de organizații politice unși de centru, peste meritele celor ce stau aici ca pieni și santinele românești de peste 20 ani.

T. Ripforescu

Protestul agricultorilor

Ni se aduce la cunoștință un caz grav: Camera de comerț Silistra, a sporit timbrul de la 10 lei la 20 de lei, pe fiecare chitanță de vânzarea cerealelor eliberată de misiții din obor. Față de timpurile grele prin care trecem, ne ridicăm cu toată or puterea contra căror sporiri de taxe. Agricultorii dacă taxele sunt ilegale, să nu le primiți și să refuzați a le plăti. Sindicatul agricol protestează în numele agricultorilor, contra noilor sporiri de taxe.

Pentru apărarea asociației Generale a Coloniștilor

Stimate D-le Președinte,

Am fost foarte mâhniți de felul cum ziarul «Românul» știe să susțină cauza românească aici în Durostor.

Ați fost singurul care ați cutreerat tot județul în lung și'n lat, ați intrat în casele și sufletul coloniștilor, ați simțit nevoea de o asociație a coloniștilor, ați trecut peste toate obstacolele și ați pus bază asociației, așa cum toți am văzut în ziua de 1 Sept. a. c. Cine pune la încercare buna credință a D-voastră când noi toți vă cunoaștem în deajuns?

Dovada evidentă v-a făcut-o cei ce-au fost reprezentanții centrelor de coloniști, cari prin cuvinte atât de inflăcărâte și pline de adevăr, v'au mărturisit încrederea lor.

Cine vorbește de funie, în casa spânzuratului, ca să-l arătăm și coloniștilor să-l cunoască, dacă eventual ar fi mai rămas cineva care să nu-l cunoască?

Până acum nimeni nu s'au gândit la binele coloniștilor, iar acum când D-v. ați ridicat steagul, încep să bâzâie ca bondarii aceia nocturni, al căror bâzâit a devenit banal în urechile coloniștilor noștri.

Noi Domnule Președinte, vă rugăm să nu vă jeneze aceste gângăni, supărătoare numai noaptea căci ziua se ascund în fundul pământului și continuați-vă opera. Noi nu vom întreba pe nimeni după cum ne îndeamnă ziarul „Românul” deoarece nu avem nevoie; Vă cunoaștem sufletul plin de bunătațe și de avânt românesc și ni-e suficient să vă urmăm intru cât suntem convingși că această acțiune a D-v. ați pornit-o desinteresat spre binele coloniștilor.

Va salutăm cu tot respectul

Nic. Gh. Cismariu

Dir. șc. primare din Dorcelar

și Colonistii Centrului

„Alexandru Ion Cuza”

Rubrica eforturilor comunale de izlazuri

Programul de lucru al eforturilor

Eforia județului a trimis Eforturilor comunale progra-

mul de mai jos cu ord. No. 68 din 4 Octombrie 1935.

Eforturile comunale și Administrații de izlazuri, au datoria de a aduce la îndeplinire, fiecare în circumscripția lor.

1) *Câmpuri de experiență.* Fiecare din dv. sunteți invitați ca la izlazul de reședință sau pe o porțiune de teren a comunei mai centrică, să desfundați din această toamnă o suprafață de 2500 m. p. destinată a fi utilizată în primăvară ca câmp de experiențe și demonstrațiuni.

2) *Cultura borceagului de toamnă.* Vă veți interesa ca din suma prevăzută pentru sămânță, să vă procurați cel puțin 50 kg. de mazărice de toamnă (Vicia Panonica) sau (Vicia Vilosa) care se va însămânța amestecată cu secară, conform instrucțiunilor pe care le veți primi. Cantitatea de 50 kg. de mazărice este suficientă pentru o jumătate de hectar. Veți rezerva întreaga suprafață pentru obținerea seminței.

3) *Cultura secărei de nutreț.* Secara este nutrețul verde de primăvară cel mai timpuriu și cel mai sigur. Veți căuta a însămânța în cursul lunii Septembrie la fiecare izlaz, câteva hectare care în primăvară vor fi cosite verde pe măsura necesităților pentru taurii comunali sau arendate locuitorilor.

4) *Cultura lucernei.* Nu încapa scuză ca pe izlazurile ce administrați să nu găsiți o porțiune de teren convenabilă culturii lucernei. Această porțiune, care va varia în suprafață după posibilitățile financiare ale eforturilor va fi arată adânc (25 cm.) în cursul toamnei la momentul prielnic și lăsată brazdă crudă peste iarnă.

Veți căuta ca la izlazul de reședință să înființați neapărat câte o pepinieră de salcâmi de cel puțin 1 ha. suprafață. Deci desfundați această suprafață chiar din această toamnă spre a fi însămânțată la primăvară.

5) *Sămânța de salcâm.* Luați contact cu directorii școlari, să formeze echipe de copii, cari să culegă sămânța de salcâm; aveți nevoie de 80 kg. la hectar. Această sămânță se va plăti pe un preț care variază între 5—8 lei kgr., suma necesară o veți lua dela eforturile comunale le conduceți.

6) *Troscotul.* (*Polygonum Aviculare*) costreiu (*Sorghum halepense*) și Pirul (*Cynodon dactylon*). Vă rog ca fiecare din dv. să recoltați câte un kg. de sămânță de troscot care nu are și de sămânță de troscot este necesară experimentării și o veți expedia la adresa noastră. Sămânța de troscot este coaptă pella începutul lunii Septembrie sămânța de costrei în cursul lunii Octombrie. Sămânța de Pir se recoltează în cursul lunii Septembrie după o prealabilă probă germinativă.

7) *Plantarea hotarului izlazului pe latura N. E.* Cele mai reușite plantațiuni sunt cele făcute toamna. În acest scop vă veți adresa efortului județean și ocolului silvic cel mai apropiat, cerând să vă pue la dispoziție pueții de salcâmi necesari. Plantațiunea trebuie să fie făcută pe latura Nordsau Est,

având 10 m. înălțime. Pueții vor fi plantați la 1,50 distanță pe rând și între rânduri. Pentru a vă înlesni lucrarea, vă rugăm să luați înțelegere cu locuitorii, ca atât arătura, plantarea și îngrijirea, să fie făcută de dânsii în mod gratuit, în schimb dânsii vor folosi timp de 3 ani terenul cu culturi joase, prășitoare, intercalare, plus li se vor da spre folosință o bandă de protecție de 10 m. lățime dealungul plantațiunii, în aceleași condițiuni care va fi cultivată numai cu culturi furajere.

Ei vor avea obligațiunea ca în fiecare an să înlocuiască lipsurile și să predea terenul complet împădurit. Urmează deci să vă îngrijiți de pe acum de a găsi locuitori interesați cari în cursul lunii Octombrie să facă arătura și apoi plantarea. Pueții vor fi transportați pe teren, unde li se vor face toaleta, adică li se vor netezi rădăcinile la vârfuri și li se vor suprima cu desăvârșire porțiunea aeriană. Ei vor fi puși cu sapa la distanța menționată și acoperiți cu pământ. Nu veți lăsa pueții cu rădăcinile la aer mai mult de o jumătate de zi, pe măsură ce vor fi aduși, ei vor fi îngropați într'un șanț, până ce va începe plantarea lor.

Cele de mai sus, aveți obligațiunea de a le aduce la îndeplinire în cursul acestei toamne și pentru care nu admitem scuze; să treceți peste orice greutăți și piedici și să învingeți.

Inginer Agronom Inspector, **Tăiașescu**Președ. Ef. Județene, **Mih. Gloga**

Gimnaziul mixt din

TURTUCAIA

În numărul trecut, am arătat că vom vorbi despre această instituție școlară, atât de necesară în colțul de vest al jud. nostru, iar acum ne ținem fâgâdniala. Dar cerând scuze cititorilor, nu vom intra în amănunte, ci ne vom limita la o spicuală, a situației învăț. secundar din Turtucaia.

„Gimnaziul de aici, a luat ființă (?.. precis nu știm din cauză că directoarea deși puțin complezantă cu un reprezentant al presei, atitudine care depinde și de o oarecare educație, nu ne-a putut prezenta... de aproape 15 ani.

Între pereții acestui locaș, capătă cultură remănească, circa 100 elevi... (Directoarea n'a știut să spună, către băeții și câte fete...) Se vor fi străduind profesorii să facă ceva dar vorba cea... „trebuie să fie ceva putred în... Danemarca.” Desvoltarea acestui Danelor o lăsam.

Gimnaziul din Turtucaia, se întreține de Comitetul școlar. Cine-i verifică gestiunea? Statul — Minist. Instruc — este foarte vitreg cu acest așezământ cultural. Subscrisul îmi aduc aminte că într'un loc, unde se discuta existența acestui gimnaziu, am stărunit să nu fie desființat după formula Rabinului care la infidelitatea unei soții, a recomandat: „să fie dată canapeaua

afară...”. Dar aceasta este altă chestie. Se zice că gimnaziul are internat pentru fete. Ce putem spune de el? Pe membrii corpului didactic, nu i-am văzut căci erau la datorie. Gimnaziul precum am văzut dintr'o privire, are nevoie de multe. Materialul didactic lipsește, după cum și cel de întreținere mi-a făcut impresia că nu abundă. Prefectura jud. nostru, după spusele directoarei, n'ajută cu nimic. În sfârșit, trecând peste toate, gimnaziul este absolut necesar Românilor din partea de Vest a Durostorului și atât Minist. Instrucției cât și Prefectura Durostor, sunt datorate să-l ajute a progresa.

Sfânta icoană

făcătoare de minuni a Maicii

Domnului

I. P. S. Gherontie Episcopul Tomisului și al Durostorului, de acord cu D-nii Amiralii Bălășescu și Isbăscu, au frumoză și înălțătoare procesiune, în oraș Constanța, cu icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului. Cu această ocazie, marinarii români, au luat ca ocmintuire Sf. icoană a Maicii Domnului. Noi ne bucurăm din toată inima că faptele de înălțare creștinească au început să se petreacă și în odonala portului și internațională a portului Constanța.

Dela asoc. G-lă a coloniștilor:

Consiliul de ad-ție roagă stăruitor pe D-nii delegați cărora li s'au încredințat chitanțiere pentru încasarea capitalului de la membrii, să bine voiască a trimete imediat sumele.

Deasemenea rugăm pe cei care n'au putut face nici o înscriere de membru, și nici acum n'au vre-o posibilitate, să înapoeze chitanțierul, cât mai urgent spre a putea face închiderea primelor subscieri.

S'au strâns până acum suma de 20000 lei. Aceasta reprezintă primul vărsământ din capitalul asociației Coloniștilor și s'a depus la Ad-ția Financ. Durostor.

** Capitalul subscris al asociației Coloniștilor se ridică până'n prezent, la 200000 lei.

...Frați Coloniști, nu mai așteptați de loc, înscriți-vă cu toții în asociație.

Cinstirea semnului Sf. Cruci...

(Urmare din pag. 1)

după cum zice Sf. Apost. Pavel 4. 4.

Deci iubite cetitor, preot și mireau, înțelege odată învața pe cel mai mic să respecte tot ceea ce este de al lui D-zeu. Și atunci când te simți mai fericit, fă-ți semnul Sf. Cruci mulțumind lui D-zeu ca, și atunci când te simți mai ne norocit imploră mila lui și gândește-te; că, prin acest semn al Sf. Cruci, de nu-l faci cu toată cuviința, îl chinuești din nou pe acel ce ne-a dat posibilitatea să ne mântuim sufletul de păcatele ce le facem zilnic.

Și atunci când credem că sântem cu adevărat creștini, putem să zicem: «Cruci Tale ne închinăm Hristoase...»

Ce se petrece în Albania

Am primit la redacție, broșura No. 3 tipărită la Geneva-Elveția și No. 5 tipărită la Varna în Bulgaria și cari conțin cele mai precise informații, asupra adevăratei situații din Albania. Făcându-ne datoria de ziarist și de prieten sincer al Albanezilor oprimați de un regim politic în care despotismul, șantajul și crima sunt puse pe planul întâi, vom difuza în câteva linii, conținutul broșurilor, amintite mai sus, pentru ca lumea civilizată să ia cunoștință:

«De 10 ani Albania suportă un regim politic de o extremă tiranie. Oamenii actualului regim sunt aproape toți, aceia cari sub regimul Turc, au fost cei mai mari adversari ai naționalismului. Din cauza aceasta toată floarea intelectualității albaneze: regenți, miniștri, prefecți, deputați, ofițeri și studenți, au fost obligați de a se refugia peste frontiere, unde și acolo sunt urmăriți. Urgia politică a guvernului despotice se desfășoară în chipul cel mai sălbatic. Actualul guvern albanez provoacă mari agitații, persecută trădănișii, goneste preoții și a concesionat străinilor toate bogățiile Albaniei. Iar acum nu de mult, pe motiv că generalul Ghilardi, ar fi fost ucis într'un început de răsccoală la Fieri, guvernul despotice și criminal, a condamnat la moarte 40 de Albanezi, iar în curs sunt peste 1000 de alte condamnări. În ultimul timp s'a vorbit și de un complot care de altfel n'a fost decât în mintea bolnavă a guvernului albanez...» Iată ce se petrece în Albania Regelui Zog I.

Legea exerc. prof. de ziarist

Spicrul din proiect

Aspirantul pentru nobila profesie de ziarist, trebuie să aibă 21 de ani împliniți, serviciul militar satisfăcut, să fie cetățean român, să îndeplinească condiții de onorabilitate.

În ceea ce privește studiile, ziaristul se împarte în două categorii: directorii, redactorii și reporterii, să aibă cel puțin bacalaureatul; corectorii, desenatorii și reporterii fotografici, nu li se cer studii ci numai o pregătire tehnică. Aspirantul trebuie să facă un stagiu de cel puțin doi ani spre a fi definitiv în profesia de ziarist. Acei care și vor da titlul de ziarist fără să aibă calitatea, vor fi pedepsiți cu închisoare de la șase luni la doi ani.

Trenuri special pentru Maglavit

Cu începere de Joi 10 Octombrie 1935, se pune în circulație săptămânal, un tren special între București Nord—Halta Maglavit, cu plecarea din București în fiecare joi la ora 21,20 și sosirea la Maglavit haltă, la ora 6.14. Înapoierea va avea loc în fiecare Sâmbătă, tot cu tren special care va pleca din Maglavit la ora 21,12 și va sosi în București-Nord la ora 6,30. Costul: 280 lei dus și întors cl. III, și 406 lei cl. II. Vagoanele de cl. III, sunt capitate.

Nou mers al Vaporului de pasageri Silistra-Călărași începând de la 6 Oct. 1935

Sil'stra pleacă 6.30
Călărași pleacă 7.15, pleacă 7.30
Silistra sosește 8.30, pleacă 10.10
Călărași sosește 10.55, pleacă 11.35
Silistra sosește 12.35, pleacă 14.30
Călărași sosește 15.15, pleacă 15.25
Silistra sosește 16.25, pleacă 16.35
Călărași sosește 17.20, pleacă 18.25
Silistra sosește 19.25